

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 731. Gregorii Pap. III. Annus 1. Leonis Isavr. Imp. Annus 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

...præterea... Gregorius... Leonis...

...limarum, lingua... Gregorius... Leonis...

...Anastasio... Gregorius... Leonis...

...Exigebat quidem... Gregorius... Leonis...

IESU CHRISTI ANNO 731.

GREGORII PAP. III. LEONIS ISAVR. IMP. ANNO I. ANNO 16.

QVI sequitur annus Redemptoris septingentesimus... Gregorius... Leonis...

...Fuit autem... Gregorius... Leonis...

III. AD HAB. RISM. TOLLEN. DAM. PON. TIFEX. S. CONVER. TIT.

GREG. PP. LEGATIO. NEM. MIT. TIT. AD. LEONEM. IMP.

IV. CONCIL. ROM. IN. CAUSA. GREGORII. PRESBYT.

V. AMILIA. NVS. EPI. CYZ. C. CON. FESSOR. ST. ALII.

...fuit, Gloria Patri, & alia quaedam ad gloriam Dei certum & manum expansis Deo gratias agere non cessat. Scire autem debet, quia ad huc multa narrari & scribi possent de eo, sed omni breuitate sermone in eadem lingua me fecit. Attamen cogito Deo adiuvante, ex tempore plenius de eo scribere, quae oculis vidi, & auribus audivi. hactenus de transitu Bedae discipulus eius.

Ex hac quidem epistola, nisi in numeri nota mendum videns contraisset, compertum haberi posset, quoto Redemptoris anno ex hac vita migravit, cum in eapsum in die Ascensionis (scilicet Idus Maij), sicut vivendi fecisset tradatur. Verum si ad Allronomicarum tabularum ista referantur demollitatem, cum nihil sit ex eis quod verum, certique elici possit, mendosam necesse est afferere lectionem: siquidem toto illo centenario non nisi bis, nimirum anno septingentesimo vigesimo incidit dies Ascensionis in septimum Idus Maij, quod Aureus numerus fuit 16. & littera Dominicalis G. F. quo anno certum est adhuc fuisse in humanis Bedam: & rursum anno Redemptoris septingentesimo nonagesimo nono, quando curcus numerus fuit 2. & littera Dominicalis F. quo incidit Ascensionis festa dies in septimum Idus eiusdem mensis, ad quod tempus pervenisse haud dicendum patet, cum tunc excedere oportuisset annos. etatis centenos atque tricenos. Sic igitur ea numeri nota depravata obscurat magis quam eluciat tempus Bedae ex hac vita ad Deum transitus. Vt autem sancto viro de nonum perfluatam ex tremo, hic reddemus epitaphium epi pium, huiusmodi tamen obsequio simiam simplicitatem tanto viro dignum existimatum. Sic enim se habet:

...fuit, Gloria Patri, & alia quaedam ad gloriam Dei certum & manum expansis Deo gratias agere non cessat. Scire autem debet, quia ad huc multa narrari & scribi possent de eo, sed omni breuitate sermone in eadem lingua me fecit. Attamen cogito Deo adiuvante, ex tempore plenius de eo scribere, quae oculis vidi, & auribus audivi. hactenus de transitu Bedae discipulus eius.

Ex hac quidem epistola, nisi in numeri nota mendum videns contraisset, compertum haberi posset, quoto Redemptoris anno ex hac vita migravit, cum in eapsum in die Ascensionis (scilicet Idus Maij), sicut vivendi fecisset tradatur. Verum si ad Allronomicarum tabularum ista referantur demollitatem, cum nihil sit ex eis quod verum, certique elici possit, mendosam necesse est afferere lectionem: siquidem toto illo centenario non nisi bis, nimirum anno septingentesimo vigesimo incidit dies Ascensionis in septimum Idus Maij, quod Aureus numerus fuit 16. & littera Dominicalis G. F. quo anno certum est adhuc fuisse in humanis Bedam: & rursum anno Redemptoris septingentesimo nonagesimo nono, quando curcus numerus fuit 2. & littera Dominicalis F. quo incidit Ascensionis festa dies in septimum Idus eiusdem mensis, ad quod tempus pervenisse haud dicendum patet, cum tunc excedere oportuisset annos. etatis centenos atque tricenos. Sic igitur ea numeri nota depravata obscurat magis quam eluciat tempus Bedae ex hac vita ad Deum transitus. Vt autem sancto viro de nonum perfluatam ex tremo, hic reddemus epitaphium epi pium, huiusmodi tamen obsequio simiam simplicitatem tanto viro dignum existimatum. Sic enim se habet:

Presbyter hic Bedae, quifuit, & aru sepultus.
Dona Christe animam in caelo gaudere per annos
Dixit, illum Sophia debetis fuisse, in iam
Sophtanti manus incensae semper amore.

Qui hos primus reperitur reddidit, ille versus, vetus affectator Bedae in historia Anglicana ita mox iure expulsi: Poteratne inquit, vlla excoitatione hic pudor extenuari; vt nec in ea monasterio, ubi illo vivente, totum literarum & salutis gymnasium poterit inveniri huius, qui memoriam eius format, & iustitiam. Et miserabili stylo? sed illud deseruius quod finxit sibi abula epitaphium Bedae, de quo haec in vita eius, quae a Petro describitur in Sanctorum catalogo: Alu discipulus eius, ipse de sancto, titulus sepulchri sacere disposuisset videri, quod non legimus sic in pueni. Hac sunt in folia, & velle fuisse, Bedae sancti, vel presbyteri ossa; nec motram stat possit, & quidam aliud vocabulum eidem occurreret, at edictum tunc eum vult derimitum. Et ecce manet in tamula manibus Anglicis reperit scriptum:

Hae sunt in fissa Bedae veterabili ossa.

Hae auctor dum causam a fieri, cur Beda non, ve alij, Sanctos dicitur sit, sed venerabilis, ad quod allruendum ista inoquae addocit: Cum ex nimia senectute ocula caligasset, & discipulo dicit ad lapidum congeriem petere iisset, discipulus ei succedere cepit, quod magnum vult esse populam congregetum, qui sanima assensione & silentio eum praedicationem expulsi abant. Comg, factum serenti fortis elegantiu manum ser nono, scisset & conuisset per omnia secula faculatum: Lapides respondere tunc Amen, Venerabili Beda, haec illi de indito ipsi cognomento Venerabilis. De quibus cum nihil Beda affectator discipulus dicat, post ipsum ista extogitata esse videri possunt, quae nec a Trithemio esse recepta noleuntur.

Porro ista quidem vel ex eo saltem erroris redarguuntur, quod eiusmodi titulus, Venerabili, communis alioqui presbyteris omnibus, inco gnitas maioribus fuisse videtur, qui eundem Bedam non isto sed alio titulo nominant: huiusmodi Hildoinus in Aereopogoniceis, auctor eiusdem sculli, ipsum, sanctum Bedam presbyterum nominat, sicut & Marianus Scotus, cum de ipso ait, sanctum Bedae presbyter Angliam, conputatur, his temporibus clarum habetur. Albinus Flaccus & ipse Anellus atque eiusdem temporis scriptor, cum eum citat, Bedam sacerdotem & doctorem eximium appellat in libris de diuinis officijs, & Amalarius qui & ipse eodem saeculo vixit, citans saepe Bedam, nunquam eo titulo, Venerabilis, ornata, sed potius honoris causa, inter-

XXIV.

SED M SE
VLCI HA
SPITA
PHYL.

XXV.
OR NOY
NE V E
NERAB
ILIS PA
SVLA.

XXVI.

...fuit, Gloria Patri, & alia quaedam ad gloriam Dei certum & manum expansis Deo gratias agere non cessat. Scire autem debet, quia ad huc multa narrari & scribi possent de eo, sed omni breuitate sermone in eadem lingua me fecit. Attamen cogito Deo adiuvante, ex tempore plenius de eo scribere, quae oculis vidi, & auribus audivi. hactenus de transitu Bedae discipulus eius.

Ex hac quidem epistola, nisi in numeri nota mendum videns contraisset, compertum haberi posset, quoto Redemptoris anno ex hac vita migravit, cum in eapsum in die Ascensionis (scilicet Idus Maij), sicut vivendi fecisset tradatur. Verum si ad Allronomicarum tabularum ista referantur demollitatem, cum nihil sit ex eis quod verum, certique elici possit, mendosam necesse est afferere lectionem: siquidem toto illo centenario non nisi bis, nimirum anno septingentesimo vigesimo incidit dies Ascensionis in septimum Idus Maij, quod Aureus numerus fuit 16. & littera Dominicalis G. F. quo anno certum est adhuc fuisse in humanis Bedam: & rursum anno Redemptoris septingentesimo nonagesimo nono, quando curcus numerus fuit 2. & littera Dominicalis F. quo incidit Ascensionis festa dies in septimum Idus eiusdem mensis, ad quod tempus pervenisse haud dicendum patet, cum tunc excedere oportuisset annos. etatis centenos atque tricenos. Sic igitur ea numeri nota depravata obscurat magis quam eluciat tempus Bedae ex hac vita ad Deum transitus. Vt autem sancto viro de nonum perfluatam ex tremo, hic reddemus epitaphium epi pium, huiusmodi tamen obsequio simiam simplicitatem tanto viro dignum existimatum. Sic enim se habet:

...fuit, Gloria Patri, & alia quaedam ad gloriam Dei certum & manum expansis Deo gratias agere non cessat. Scire autem debet, quia ad huc multa narrari & scribi possent de eo, sed omni breuitate sermone in eadem lingua me fecit. Attamen cogito Deo adiuvante, ex tempore plenius de eo scribere, quae oculis vidi, & auribus audivi. hactenus de transitu Bedae discipulus eius.

Ex hac quidem epistola, nisi in numeri nota mendum videns contraisset, compertum haberi posset, quoto Redemptoris anno ex hac vita migravit, cum in eapsum in die Ascensionis (scilicet Idus Maij), sicut vivendi fecisset tradatur. Verum si ad Allronomicarum tabularum ista referantur demollitatem, cum nihil sit ex eis quod verum, certique elici possit, mendosam necesse est afferere lectionem: siquidem toto illo centenario non nisi bis, nimirum anno septingentesimo vigesimo incidit dies Ascensionis in septimum Idus Maij, quod Aureus numerus fuit 16. & littera Dominicalis G. F. quo anno certum est adhuc fuisse in humanis Bedam: & rursum anno Redemptoris septingentesimo nonagesimo nono, quando curcus numerus fuit 2. & littera Dominicalis F. quo incidit Ascensionis festa dies in septimum Idus eiusdem mensis, ad quod tempus pervenisse haud dicendum patet, cum tunc excedere oportuisset annos. etatis centenos atque tricenos. Sic igitur ea numeri nota depravata obscurat magis quam eluciat tempus Bedae ex hac vita ad Deum transitus. Vt autem sancto viro de nonum perfluatam ex tremo, hic reddemus epitaphium epi pium, huiusmodi tamen obsequio simiam simplicitatem tanto viro dignum existimatum. Sic enim se habet:

Annal. Eccl. Tom. 9.

interdum, dominum Bedam appellat. Vitardus qui eodem vixit tempore, simpliciter ab illo, Vna abbas, titulo nominat Bedam; adeo vt appareat inanis ea qua scribitur eius tituli causa. Porro vitam Bedae a Cuthberto Abbate scriptam fuisse, Molanus testatur, sed caremus eodem maximo detrimento veritatis. Tanto doctore iure semper gloriosa est sancta Ecclesia Anglicana: quem cum reijciant filij desertores, qui, loco ipsius Pseudoepistolos errantes, & in errorem mittentes, abeuntes retro post tantam sanctitatem futuro saeculo, ante iudicium magni Dei, tanto instante accusatore, sententiam damnationis accipient.

XXVII.

Sunt de eodem Beda pleraque illustrum virorum eologia atque laudationes. Sanè quidè Cuthbertus eiusdem monasterij Abbas, qui & vitam eius scripsisse traditur, in epistola quam scripsit ad Lullum, indicat, eum esse, vt vniuersa Anglorum gens solemnibus ritibus in omnibus prouincijs Deo bonorum omnium largitori gratias ageret, quòd tam mirabilem virum adeò doctrina & sanctitate celeberrimè cõcessisset. Laudauit eum & laudatissimus vir S. Bonifacius Germanij Apóstolus, cuius hic duas epistolas, in quibus meminit scriptorũ eius, hæc tẽdũs nondum editas reddendas putauimus, quarum prior ad eundem Cuthbertum Abbatem scripta sic se habet:

Deo. Co. 1. p. 16. v. 16.

Dilectissimo ac reuerentissimo patri * Cuthberto Abbati, & vniuersi fratris sanctae Congregationis eius, Bonifacius exiguus seruus seruorum Dei in Christo & aeterna caritatis salutem.

Fraternitati vestrae quatenus in ultimis obsecraui precibus, vt nos inter seruos & ignos si gentes Germania laborantes, & gratia Evangelica plantantes vestro sacrosancto orationibus adiunueris, & precibus sanctitatis vestrae in nobis sancti Babyloniae ardor vestigantur flamma, & per seculum adhibuit multiplicata seruetur; quia iuxta dictum apostoli, neque qui plantat est aliquid, neque qui regat; sed Deus qui incrementum dat, & datur & nobis sermo in apertione oris, & sermo Domini cretat & clarificetur.

XXIX.

Inter ea regamus, vt aliqua de epistulis sagacissimi monij gatorum scripturam Beda monachi, quem super in deo Dei apud vos vice candlea Ecclesia, serua scripturam fuisse antimum, conscripta nobis transmittere dignemini: & si vobis laboriosum non sit, vt donum * vnum nobis gratia salutem per orationem vestrae transmittatur. Ad iudicium quoque intima caritati, leuiter ac capite vobis, sicut hoc vocantur diximus: qua petimus, licet digna non sint, vt pro memoria suscipiantur. Alia Trinitati & vna Dominus & fraternitatem vestram, & hic sancta virtutibus proficentem ac vobis, angustat & confidat, & in futuro beatitudine inter sancti angelorum agmina gaudentes remaneat. Hæc sanctus Bonifacius, cuius verba de Beda si interpretari quis velit, quòd ait, eum fuisse in Ecclesia, iam ipsum esse defunctum, & non magis eo tempore elucere in Ecclesia cepisse suorum editione librorum, detrahere necesse est aheretice eiusdem ætate longius sententiam: nam ante Bonifaciam ipsam esse defunctum affirmare oporteret. Sit liberum quam quis velit sequi sententiam. Non desunt qui tradant eum vocatum Romam litteris Gregorij secundi Romani Pontificis; Romæque diu versatum, ad alij. Iam verò reddamus eiusdem Bonifacij epistolam ad Egbertum Archiepiscopum, de quo habetur in Epitome apud eundem Bedam, quòd successit VVilfrido in Episcopatu Eboracensi, anno Domini septingentesimo trigésimo secundo; inde verò anno septingentesimo trigésimo quinto, accepto ab Apostolica Sede pullo, primus post Paulinum, in Archiepiscopatu confirmatus est. Occasione igitur, quòd in ea Bonifacius pariter meminit scriptorum Bedae, cum alia plura contineat quæ delectant, hæc tibi eandem reddendam putauimus, si enim se habet:

XXIX.

Caritati lacertis amplectendo amice, inno spirituali germanitate copulans patri, summi Vicisti in insula pro alio Egberti Archiepiscopo, Bonifacius exiguus Episcopus Legatus Germanicæ Catholicæ & Apostolicæ Romanæ Ecclesie, salutem in Christo & inno cepit huius caritatis salutem.

Dona, si libella dilectionis beatitudinis vestrae vobis daretur, vt gratia amice gaudentes suscipiamus. Suscepisti ad aheretice

101. Col. 23. 44. BONIFACII EPISCI. AD EGBERTUM.

Fragmentary text from the reverse page, including the heading 'IHS CHRISTI' and various marginal notes.

...causae fugam, partim pace cum securitate fidelium...

...peperit undi Italia & rebelles puniendi, diuina misericordia...

CLAVIS LEONIS VIRIT.

...Comitibus eodem anno obitus S. Eucherii Episcopi Aulicissimi...

...Quibus delatis in urbem, Gregorius Pontifex collegit Romae Concilium Episcoporum...

IV. CONCILII IN ROM. MANVM DE ILLA GENIBVS.

IESV CHRISTI ANNU 732.

GREGORII PAP. III. LEONIS ISAVR. IMP. ANNU 17.

ANNUS 17.

SEPTINGENTESIMVS TRIGESIMVS SECUNDVS ADEI ANNO...

...Quae autem post Synodum absolutam sequuta sunt, haec Anastasius habet...

compagni

V. CONST. LEGATVS DETVR IN CARCERIBVS.

...Ad Imperatorem contra Papam atq. recessum Romae ad Italia...

...Quae ergo scriptis stabilite sacrarum imaginum vsum summus Pontifex, etiam factis, nouis magni precii erigendo...

VI. SACRVS MAGISTRVS SYMPTVONVM ELECTVS.

...Addunt alij aduoc etiam hoc eodem anno ingentem...

...Quod insuper ab eodem Iconomacho & Hagiomacho Leone...

VII. SACRAE RELIQUIAE.

Annal. Eccl. Tom. 9.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN